සිංහල සමාජ ජන ජීවිතය හා බැඳුණු සෙත්කවි ශාස්ත්‍රයෙහි නූතන විචල්‍යතා පිළිබඳ සංස්කෘතික අධ්‍යයනයක්

බී.එම්.බී.ජී.ටී. ලක්ෂාණි ජයරත්න[1]

සිංහල සංස්කෘතියේ විවිධ වූ ජනශ්‍රැතිකාංග රැසකි. මේ අතර පුද්ගල විශ්වාස පද්ධතිය හා සබැඳි අභිචාර විධි ද හඳුනාගත හැකි ය. මෙම අභිචාර විධි පුද්ගල යහපත උදෙසා සහ පුද්ගල අයහපත උදෙසා සිදු කරනු ලබයි. පුද්ගල යහපත කේන්ද්‍ර කොටගත් ප්‍රකට ජනශ්‍රැතිකාංගයක් ලෙස සෙත් කවිය හඳුනාගත හැකි වේ. පුරාතනයේ සිට වර්තමානය දක්වා පුද්ගලයන් තම අභිමතාර්ථ සාධනය කොට ගැනීම උදෙසා විවිධ වූ ප්‍රයත්න දරා ඇති අතර එහි දී ගුප්ත විශ්වාස කෙරෙහි ද අවධානය යොමු කොට ඇත. එහෙත් විද්‍යාව හෝ තාර්කික බුද්ධිය විසින් කිසිදු විටක ගුප්ත ශාස්ත්‍රීය පිළිවෙත් නො පිළිගනියි. එහෙත් පුද්ගලයා තමන්ට එල්ල වන ප්‍රශ්න, ගැටලු හමුවේ විවිධාකාර ක්‍රම පිළිවෙත් ඔස්සේ මානසික තෘප්තිය සැනසීම අපේක්ෂා කරයි. මෙම හේතුවෙන් සෙත් කවි ශාස්ත්‍රය ද මිනිසුන්ගේ අභිමතාර්ථ සාක්ෂාත් කර ගැනීමෙහි ලා භාවිත කරන යහපත් අභිචාර විධි ක්‍රමයක් ලෙස හඳුනා ගත හැකි වේ. එහෙත් වර්තමානයේ පවතින සංකීර්ණ සමාජ යාන්ත්‍රණය, විද්‍යාව හා තාක්ෂණයේ දියුණුව සමඟ පුද්ගලයන් එම අභිචාර විධික්‍රමවලට එළැඹීමේ ඌනතාවක් දක්නට ලැබේ. පුද්ගල ජීවනාලිය හා බැඳි සෙත්කවි වර්තමාන සමාජ සන්දර්භය තුළ විචල්‍යතාවලට ලක් ව ඇත්තේ කවරාකාරයෙන් ද යන්න මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුවයි. මෙහි මුඛ්‍ය අරමුණ අතීත හා වර්තමාන සිංහල සමාජයේ විද්‍යමාන සෙත් කවි විචල්‍යතාවට ලක් ව ඇති ආකාරය පිළිබඳ තුලනාත්මක ව අධ්‍යයනය කිරීමයි. ඒ ඔස්සේ වර්තමාන සමාජ සන්දර්භයේ පුද්ගල ඇදහිලි හා විශ්වාසවල නූතන ප්‍රවණතා පිළිබඳ අධ්‍යයනය කිරීම මෙහි උපඅරමුණයි. පර්යේෂණය සඳහා විශ්වවිද්‍යාලයීය ශිෂ්‍ය ප්‍රජාව අතුරින් තෝරාගත් නියැදියක් ආශ්‍රය කොටගෙන අවශ්‍ය දත්ත හා තොරතුරු සම්පාදනය කර ගනු ලැබූ අතර එහි දී ගුණාත්මක සහ ප්‍රමාණාත්මක යන මිශ්‍ර ක්‍රමවේදය ඇසුරු කර ගන්නට විය. සෙත් කවියේ නූතන විචල්‍යතා පිළිබඳ සැලකීමේ දී අතීතයට සාපේක්ෂ ව විශාල වසයෙන් විෂම ලක්ෂණ විද්‍යමාන කෙරේ. සිංහල සෙත් කවිය ආරම්භක අවස්ථාව ශාන්තිකර්ම හා ගැමි නාටක ගීවලත්, ඉන් අනතුරු ව නූර්ති ආදියේත් දැකගත හැකි වුවත්, වර්තමානයේ දී සිංහල ගීත සාහිත්‍යයේ සෙත් කවි ආකෘතිය රැගත් ගීත දැකගත හැකි වේ. මෙම ගීතවලින් ද කිසියම් වූ ශාන්තියක් අභිප්‍රායක් මුදුන් පමුණුවා ඇත. එහෙත් වර්තමානයේ දී විශ්වවිද්‍යාලය උපසංස්කෘතිය තුළ සෙත් කවි ආකෘතිය රැගත් කවි දැකගත හැකි අතර ම එහි මූලික අභිප්‍රාය හාස්‍ය උත්පාදනය කිරීමයි. එනම් සෙත් කවියෙහි පැවති මූලික ලක්ෂණය එහි දී අභියෝගයට ලක් කර ඇත. එමෙන් ම වර්තමානයේ දී සමාජ මාධ්‍ය සහ විද්‍යුත් මාධ්‍ය ඔස්සේ සෙත් කවිය පුද්ගලයාට සාමාන්‍යකරණය වී ඇති ආකාරය හඳුනාගත හැකි ය. ඒ අනුව අතීතයේ වඩාත් සැලකිලිමත් හා ශාස්ත්‍රීය පදනමකින් යුතු ව බිහි ව ප්‍රකට වූ සෙත් කවිය වර්තමාන සමාජයේ ආකෘතිකමය, පරමාර්ථමය සහ භාවිතමය වසයෙන් විචල්‍යතාවට බඳුන් ව ඇති බව මෙම පර්යේෂණ ඔස්සේ නිගමනය කළ හැකි ය.

ප්‍රමුඛ පද: සිංහල ජන සමාජය, සෙත්කවිය, නූතන විචල්‍යතා, සංස්කෘතික අධ්‍යයනය, ජනශ්‍රැතිකාංග

---

[1] සිංහල අධ්‍යයන අංශය, පේරාදෙණි විශ්වවිද්‍යාලය, පේරාදෙණිය.